

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายในการใช้กระบวนการอนุญาโตตุลาการในสัญญาสัมปทาน
คำสำคัญ	อนุญาโตตุลาการ / สัญญาสัมปทาน
ชื่อนักศึกษา	นวนลภา อภิบาลศรี
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ โชคเหมาะ ดร.พูนผล เทวิทย์
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีปทุมวิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2555

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายในการใช้กระบวนการอนุญาโตตุลาการในสัญญาสัมปทานตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 เกี่ยวกับปัญหาการนำกระบวนการอนุญาโตตุลาการมาใช้ระงับข้อพิพาทในสัญญาสัมปทาน ด้วยเหตุที่ประเทศไทยมีเพียงมติคณะรัฐมนตรีลงวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ.2547 และมติคณะรัฐมนตรีลงวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ.2547 ถึงแนวทางปฏิบัติในการเข้าทำสัญญาสัมปทานที่กำหนดให้นำคดีพิพาทที่เกิดจากสัญญาสัมปทานส่งไปฟ้องศาลปกครองหรือศาลยุติธรรมเท่านั้นและไม่เขียนในข้อสัญญาให้มอบข้อพิพาทให้คณะอนุญาโตตุลาการชี้ขาด หากมีปัญหาหรือมีความจำเป็นหรือเป็นข้อเรียกร้องของกลุ่มสัญญาอีกฝ่ายที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเป็นราย ๆ ไป ซึ่งมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมิได้ยึดหลักปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามหลักการที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาที่เกี่ยวกับการยอมรับนับถือและการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ (Geneva Convention และ New York Convention) จึงทำให้เกิดปัญหาในแนวทางปฏิบัติและข้อกฎหมายอยู่หลายประการด้วยกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ว่าการระงับข้อพิพาทในสัญญาสัมปทานมีความขัดกันระหว่างมติคณะรัฐมนตรีลงวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2547 ที่ให้นำคดีที่เกิดจากสัญญาสัมปทานส่งฟ้องต่อศาลปกครองหรือศาลยุติธรรมเท่านั้นกับการที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาที่เกี่ยวกับการยอมรับนับถือและการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศประกอบกับการที่นำพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาบังคับใช้กับการระงับข้อพิพาทที่เกิดจากสัญญาสัมปทาน โดยอนุญาโตตุลาการเป็นการดำเนินแนวทางตามหลักกฎหมายแพ่งซึ่งขัดกับหลักกฎหมายมหาชน

ดังนั้นในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนะว่าควรแสวงหาวิธีที่เหมาะสมในการ
ระงับข้อพิพาทในสัญญาสัมปทาน โดยเสนอให้มีการกำหนดประเภทของสัญญาสัมปทานตาม
ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 58 เพื่อแบ่งแยกประเภทของสัญญาสัมปทานว่าสัญญาสัมปทาน
ประเภทใดควรระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการหรือศาลปกครอง นอกจากนี้ผู้ศึกษาขอเสนอให้
มีการบัญญัติกฎหมายสัญญาสัมปทานไว้โดยเฉพาะรวมทั้งเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 เพื่อให้กฎหมายเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการในสัญญา
สัมปทานของประเทศไทยมีความเป็นเอกเทศและเป็นที่ยอมรับในแวดวงของนักกฎหมายและนัก
ลงทุนภาคเอกชน

SPU CHONBURI

Thesis Title	Legal Problems and Obstacles on the Concessional Arbitrator Process
Keywords	Arbitrator / Concessional Contract
Student	Nuannapa Apibansri
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Poom Chokmoh Dr. Phoonphol Thevit
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2012

ABSTRACT

This Thesis is focally intended to study legal measures on the Concessional Arbitrator Process in accordance with the Arbitrator Act, B. E. 2545 (2002) relating to the problem in applying the arbitration process for use in the settlement of a dispute in a concessional contract due to the reason that Thailand, by the resolutions of the Council of Ministers dated 27 March, B. E. 2547 (2004) and 4 May, B. E. 2547 (2004), has regulated the practical guidelines in entering into the concessional contract which stipulate that any disputed case arising out of a concessional contract shall be referred to the Administrative Court or Court of Justice only and it is not written in the terms of contract in referring the dispute to the Arbitrator for final decision either. If there should be any problem or necessity or if it should be a claim of the other party to the contract which is unavoidable, it shall be submitted to the Council of Ministers for approval on a case by case basis. Such Council of Ministers' resolutions have not adhered to the Principle of Practices in order to conform to the Principle of the Convention: i. e. Geneva Convention and New York Convention; under which Thailand is a member, thus, causing the rising of problem on the practical guidelines and several points of law.

Based on the study and analysis, the Researcher, finds that there has been a conflict between the resolution of the Council of Ministers dated 27 March, B. E. 2547 (2004) on the dispute settlement in the concessional contract which provides that a case arising out of a concessional contract shall be referred to the Administrative Court or Court of Justice only and the matter of Thailand in being a member of Geneva Convention and New York Convention

coupled with the fact that the Arbitrator Act, B. E. 2545 (2002), has been applied for use in the settlement of the dispute arising out of the concessional contract by the Arbitrators, are the proceedings practiced all along in line with the Principle of the Civil Law which is contradictory to the Principle of the Public Law.

Therefore, the Researcher would like, in this Thesis, to recommend that a suitable method on the settlement of a dispute in the concessional contract should be searched for. The method proposed hereby is to prescribe the requirement on the classifications on the category of the concessional contract in accordance with the Revolutionary Party Announcement No. 58 in order to classify the category of the concessional contract as to whichever category of the concessional contract where the dispute under which shall be settled by the Arbitrators or Court. In addition, the Researcher proposes that a Concessional Contract Act should be enacted for a specific purpose including the proposal to revise the Arbitrator Act, B. E. 2545, in order to make the Law relating to the Arbitrator in the concessional contract of Thailand independent and acceptable to the rings of the lawyers and private sector investors.